

[Ingerlise Koefoed]

Den endte meget pænt med, at man skulle gøre nogle forsøg, som ikke måtte koste noget, og det er meget sjældent, vi her i Folketinget vedtager, at der skal laves forsøg, som slet ikke må koste noget. Vi plejer at bevilge nogle ekstra penge eller endda temmelig mange ekstra penge til forsøg f.eks. med folkeoplysning og forsøg med skolen som kulturcenter og den slags ting.

Man vedtog også, at der skulle etableres eller opmuntres til et samarbejde imellem Rigsbibliotekarembetet og Bibliotekstilsynet om sagen, og det er da pænt, og jeg forstår, at rådighedssummen har givet et beløb til et forsøg, og at samarbejdet mellem de to institutioner sandsynligvis stadig væk eksisterer, men jeg har endnu ikke set andre resultater, end at jeg har læst på et stykke papir, at det skulle gøres. Derfor besluttede vi, at vi ville have en dyberegående redegørelse for disse ting, og derfor foreslår vi, at man nedsætter dette udvalg bestående af folk, der kender området, lærere og elever ved uddannelsesinstitutionerne og folk fra de forskellige bibliotekstyper.

Det er meget godt at stå her og sige, at vi har et godt biblioteksvæsen her i landet, hvilket fru Marianne Jøved på en venlig og sandfærdig måde siger. Det er rigtigt. Vi har et ganske godt biblioteksvæsen her i landet, men vi har ikke et biblioteksvæsen, der har ressourcer til alene at påtage sig hele undervisningsvæsenets materialeforsyning, men vi har også amtscentralerne, der først og fremmest arbejder med klassesæt. De har meget få eksemplarer af deres materiale. Deres opgave er ikke at fremskaffe supplerende læsning til eleverne. Deres opgave er alene at fremskaffe klassesæt inden for forskellige områder, sandsynligvis også inden for musik, hvis de har dem.

Men hvor henter man det materiale, man har brug for til hverdag, hvis man ikke har et grundbibliotek på sin undervisningsinstitution, hvor man kan gå hen, mens man er på undervisningsinstitutionen? Og hvem har egentlig forpligtelsen til at udbygge og overbygge undervisningsinstitutionerne? Og hvem skal tage sig af fritidsundervisningens biblioteksbetjening? Der er et stort behov for supplerende materiale til fritidsundervisning. Hvem skal løse den opgave i en tid, hvor folkebibliotekerne måske kun har råd til at købe tre eksemplarer af en bog, og hvor de kan bruge oceaner af tid på at

fremskaffe måske 20 eksemplarer af den samme forfatter ved at ringe til hinanden, ved at snakke med hinanden og ved at låne fra hinanden? Det er resourcespild, at man ikke på en eller anden måde gør noget for at afhjælpe mangelen på løsningsmuligheder inden for disse områder.

Derfor synes vi, sagen er vigtig, og derfor vil vi selvfølgelig i Kulturudvalget eller Uddannelsesudvalget, hvor man nu end kommer til at arbejde med den, gå videre med den, stille spørgsmål, bore i den og få at vide, hvad man egentlig mente med den tynde redegørelse, som man sendte os i sin tid.

Hr. Qvist Jørgensen vil jeg takke for en meget positiv omtale af vores forslag. Det var heller ikke helt ukendt for hr. Qvist Jørgensen, for han var også med til den konference, hvor vi diskuterede disse ting. Jeg synes også, at vi skal se på det forslag, hr. Qvist Jørgensen fremsætter om, at man skulle fremsætte to: et ideelt forslag og det virkelighedstro forslag, som ikke må koste noget. Jeg mener, at det er vigtigt, hvis og når dette udvalg bliver nedsat, at man får det til at arbejde med forskellige modeller.

Fru Eva Møllers indlæg har jeg vist kommenteret, men jeg takker selvfølgelig for tilsagnet om at ville arbejde med forslaget i udvalget.

Til fru Marianne Jøved vil jeg sige, at det er rigtigt, at man skal lytte efter nødvendighedens røst, men til mig siger nødvendighedens røst, at vi skal støtte uddannelserne i disse år. For mig er det vigtigt – ikke mindst når vi går ind i det indre marked, hvad enten vi har lyst til det eller ej – at vi går ind med nogle veluddannede, stærke mennesker, som kan klare de krav, der stilles til dem i det internationale samfund, som vi med eller mod vores vilje kommer til at leve i. Det kan være, at man ville skabe nogle forventninger ude omkring ved at nedsætte dette udvalg, og det kunne være, at det kunne have den positive virkning, at man rundt omkring indtil videre holdt op med at sulte de få uddannelsesbiblioteker, man har, således som man har gjort i Københavns Amt, hvor man mange steder har nedsat bibliotekarernes arbejdstid på gymnasiebibliotekerne, de eneste gode udbyggede gymnasiebiblioteker.

Jeg takker altså for, at man har læst forslaget. Jeg takker for, at man i hvert fald har kommenteret det, og jeg glæder mig til, at vi går videre med det i udvalget.